

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 12084-03-11 פרונטק בע"מ נ' קווליטופ בע"מ ואח'

בפני כב' הרשם יגאל נמרודי

המבקשים

1. דרור שריון
2. מנחם שפירא
3. הנדיקום מערכות תוכנה ניידות בע"מ נגד

המשיבה

פרונטק בע"מ

ספרות:

א' גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי (מהדורה עשירית, תשס"ט)

ספרות:

א' גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי

ספרות:

א' גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי

החלטה

בפני בקשה לביטול צו עיקול זמני.

העובדות וטענות הצדדים:

1. המשיבה הגישה כנגד המבקשים תביעה לתשלום סך של 129,036 ₪, שעניינה תוכנה שהוזמנה על ידה מקווליטופ בע"מ (להלן – "החברה") ולא סופקה לה, כאשר בהתאם לנטען בעלי-המניות בחברה כמו גם תאגיד נוסף שנוסד מאוחר יותר על ידי המבקש 2, הנדיקום מערכות תוכנה ניידות בע"מ (להלן – "המבקשת 3"), נדרשים

לשאת בתשלום האמור (המשקף את שיעור התמורה שסופקה, עלות מחשב שנרכש על ידי המשיבה לצורך הטמעת התוכנה וכן פיצויי בגין נזקים שנגרמו בשל הימנעות החברה מאספקת התוכנה). בד בבד עם הגשת התביעה ניתן צו עיקול להבטחת תשלום החוב הנטען.

2. המבקשים הגישו בקשות לביטול צו העיקול (הוגשה בקשה מטעם המבקש 1 ובקשה נוספת מטעם המבקשים 2 ו- 3), כאשר נטען על ידם שאין כל מקום לחייבם אישית בתשלום חובה של החברה (חוב הנובע מאי אספקת התוכנה; עוד ובנוסף נטען, כי המשיבה אינה זכאית לתשלום הסכום הנוסף שנתבע בגין רכישת המחשב והפיצויים). בעיקרם של דברים, נטען שלא מתקיימות נסיבות מתאימות לפיהן יש להורות על הרמת מסך ההתאגדות של החברה. ביום 15.6.2011 נחקרו המצהירים על תצהיריהם והצדדים סיכמו את טענותיהם בכתב.

ד"ן:

3. חיוב בעל-מניות בחובו של תאגיד אינו עניין של מה בכך. חיוב כאמור ייעשה בהתקיים נסיבות מתאימות, בהתאם לדין. בענייננו, עולה מכתב התביעה, כי המשיבה מייחסת למבקשים 1 ו- 2 אחריות בגין מעשי מרמה, לפיהם הם ידעו – ידיעה ברורה ומראש – כי אין בכוונתן לספק למשיבה את התוכנה שהוזמנה ותמורה שולמה מראש.

מדובר בהאשמה כבדת משקל, אשר לא מצאתי לה ביסוס בחומר הראיות שהוצג בפני. מהעדויות שנשמעו בפני – עדויותיהם של המבקשים 1 ו- 2 – שוכנעתי, כי בעת הזמנת התוכנה וקבלת התשלום מהמשיבה היה בדעת החברה (לרבות באמצעות בעלי מניותיה) לספק את התוכנה. תימוכין לכך ניתן למצוא כבר בעצם העובדה שהליך של אפיון (שלב מקדים טרם כתיבת התוכנה) התקיים. אילו לא היה בדעת החברה ובעלי מניותיה לפעול להספקת התוכנה, לא היה מתבצע הליך כאמור. לפיכך, ככל שהבקשה להטלת עיקול מתייחסת לטענות המשיבה לפיה כבר מלכתחילה לא היה בדעת החברה לפעול בהתאם להתחייבויותיה, לא היה נותר צו העיקול על כנו. עם זאת, המשיבה אינה מסתפקת בטענה כאמור (שהיותה טענה עיקרית בכתב

התביעה) אלא מוסיפה ומציינת, כי קיימות נסיבות נוספות לפיהן קיימת עילת תביעה אישית כנגד המבקשים 2 ו- 3 (וכתוצאה מכך, כנגד המבקשת 3).

עילת התביעה כנגד המבקשים 2 ו- 3 והנחת תשתית עובדתית המבססת יסוד הכבדה ביחס למבקשים כאמור:

4. בשלב זה נדרשת המשיבה לעמוד במבחן ההסתברות של קיום סיכוי של עילת תביעה ראויה (א' גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי (מהדורה עשירית, 2009), 522). המבקש 2 העיד, כי הוא היה הגורם המקצועי בחברה, אשר שקד על כתיבת התוכנה. בין המבקש 2 למבקש 3 נתגלעו סכסוכים, אשר הובילו לכך שהמבקש 2 לא סיים את כתיבת התוכנה. עם זאת, מהעדויות שנשמעו בפני עולה, כי אין מדובר במצב בו מחלוקת בין בעלי המניות הובילה להקפאת מוחלטת של פעילותה העסקית של החברה, אלא למצב בו שני הצדדים שואפים לקבל הכרה משפטית וזכות להוסיף ולהפעיל את החברה. המבקש 2 לא המתין להכרעה במחלוקת בינו לבין שותפו, אלא פעל להוסיף ולקדם פעילות ברוח הפעילות בה עסקה החברה, כל זאת תוך עשיית שימוש בשם הדומה עד כדי הטעייה לשמה של החברה (קוואליטופ אחזקות (2010) בע"מ), תוך מתן מענה טלפוני תחת השם "קוואליטופ", כל זאת גם לאחר שהחברה לכאורה חדלה מלתפקד, כאשר בפועל המבקש 2 מוסיף לקיים פעילות באותו התחום (בין היתר, תחום המסופונים המזוהה עם החברה), וזאת תוך התקשרות עם לקוחותיה של החברה.

יוצא, אפוא, כי החברה – אשר מחויבת הייתה להעניק למשיבה שירותי תוכנה – המשיכה את פעילותה, גם לאחר הסכסוך שנתגלע בין השותפים, אולם הפעם באמצעות מסגרת חדשה – המבקשת 3. אני מוצא דופי בהתנהלות כאמור, התנהלות בניצוחו של המבקש 2, אשר למעשה היוותה המשך פעילות של החברה, אולם מבלי לעמוד בהתחייבויות של החברה (ואף מבלי להשיב למשיבה את הכספים שהתקבלו לצורך כתיבת התוכנה).

התנהלות כאמור מבססת תשתית עובדתית ומשפטית לחיובו של הגורם היוזם והמוציא לפועל של התוכנית כאמור – המבקש 2 – כמו גם לחיובה של המבקשת 3, אשר שימשה אישיות משפטית לקיום פעילות נפסדת זו (כאמור, הפעילות הינה

נפסדת, בכל הקשור לאי קיום התחייבויות החברה, אשר את פעילותה המשיכה למעשה המבקשת 3). די בכך כדי לבסס עילת תביעה עצמאית כלפי המבקש 2 והמבקשת 3.

5. אשר לרכיב ההכבדה: על התובע להוכיח כי אם לא יינתן הצו, הוא יתקשה במימוש פסק הדין (רע"א 7513/06 גב אדי פיתוח והשקעות בע"מ נ' גייר [פורסם בנבו], כאשר נקבע שמידת ההכבדה שעל התובע להוכיח במסגרת הליך של עיקול זמני, היא הנמוכה יותר בהשוואה לסעדים זמניים אחרים (א' גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי (מהדורה עשירית, 2009), 560), ולמעשה די בחשש סביר שאי מתן הצו יכביד על ביצוע פסק הדין. בענייננו, עצם התנהלות המבקש 2 והמבקשת 3, כאמור לעיל, התנהלות אשר הותירה את המשיבה בחיסרון כיס, מניחה תשתית מספקת לביסוס יסוד ההכבדה. הנחת המוצא הינה, כי מי שפעל להקמת תאגיד 'חדש' על מנת שלא לעמוד בהתחייבויות תאגיד 'קודם' יימנע מלפעול בכוא היום בהתאם לפסק-דין שיינתן לחובתו.

6. סכום העיקול: לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור שסכום התביעה גבוה מדי. לא הונחה תשתית עובדתית מספקת בדבר נזקים ישירים שנגרמו למשיבה כתוצאה מהעובדה שהתוכנה לא סופקה למשיבה. אשר למחשב שנרכש, יש להניח שיימצא למחשב שימוש בבית העסק שמנהלת ומפעילה המשיבה. אני מעמיד את סכום העיקול ע"ס 60,000 ₪.

עילת התביעה כנגד המבקש 1 והנחת תשתית עובדתית המבססת יסוד הכבדה ביחס למבקש כאמור:

7. חלקו של המבקש 1 בסכסוך עם שותפו, המבקש 2, תרם לכך שהחברה חדלה מלתפקד. עם זאת, להבדיל מהמבקש 2, לא הונחה תשתית עובדתית המעידה על כך שהמבקש 1, ששימש מנהלה של החברה אולם לא היה בעל הידע בכתיבת תוכנות, מסוגל היה לפעול להשלמת כתיבת התוכנה.

8. כמו כן, לא הונחה תשתית עובדתית המעידה על כך שהמבקש 1 ניצל את המחלוקת בינו לבין שותפו לצורך קידום אותה פעילות עסקית של החברה, אולם בדרך שתוביל לאי קיום התחייבויות החברה כלפי המשיבה. המבקש 1 אומנם מוסיף לעבוד כיום,

בין היתר, בייעוץ בתחום המסופונים, אולם כעובד שכיר. העובדה שהמבקש 1 היה נתון בסכסוך עם שותפו כשלעצמה אין בה כדי להביא לחיובו ככל התחייבות שנטלה על עצמה החברה.

סוף דבר:

9. צו העיקול כנגד המבקש 1 – מבוטל.

10. צו העיקול כנגד המבקשים 2 ו- 3 יוותר על כנו, אולם סכום העיקול מוגבל עד לסך של 60,000 ₪. לאחר הצגת אסמכתאות מניחות את הדעת, לפיהן נתפסו סכומים גבוהים יותר מהסך האמור, ניתן יהיה לעתור בבקשה מתאימה להסרת העיקול (העובדה שקיים עיקול על זכויות המבקש 2 בחשבון בנק המשותף לו ולבת הזוג אין בה כשלעצמה להביא לביטול ביחס למחצית מסכום הכספים המעוקלים. עם זאת, ככל שיופקד בתיק סך של 60,000 ₪ (בין במזומן ובין בערבות בנקאית) – העיקול אצל המחזיקים השונים יוסר.

11. המבקשים 2 ו- 3 יישאו, ביחד ולחוד, בהוצאות ושכ"ט ב"כ המשיבה ע"ס 7,500 ₪. התשלום ייעשה בתוך 20 יום, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום בפועל.

12. על אף התוצאה אליה הגעתי, בכל הקשור לבקשת המבקש 1, לא מצאתי מקום לזכות את המבקש 1 בהוצאות, שכן גם אם התנהלותו של המבקש 1 אינה עולה כדי חיובו באופן אישי בתשלום החוב שהותירה אחריה החברה, הרי שהתנהלותו (לרבות הימנעותו מלהגיע להבנות והסדר עם שותפו, המבקש 3) תרמה לכך שלמשיבה נגרם בסופו של יום חיסרון כיס.

המזכירות תמציא העתק מהחלטתי אל ב"כ הצדדים בפקסימיליה.

יגאל נמרודי 54678313

ניתנה היום, כ"ד סיון תשע"א, 26 יוני 2011, בהעדר הצדדים.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן